

[Christmas Møller.]

Jeg vel erkender ikke er store i Omfang, men dog betyder en Forøgelse og en Forbedring, dernæst en Bestemmelse om, at man bibeholder $\frac{4}{5}$ -Bestemmelsen for Forsørgere med Børn og kun gaar til $\frac{2}{3}$ -Bestemmelsen for andre Forsørgere og Ikke-Forsørgere. Naar man ser paa Agitationen ved Valget mod Ængstelsen for en særlig reaktionær Tendens og en Nedskæringstendens, og naar man ser paa, hvorledes man vil slaa dette op som en stor Nedskæring, hvor Sandheden er den modsatte, maa jeg for mit Vedkommende sige til det ærede Socialdemokrati og til det kommunistiske Parti, at jeg synes, det er en fuldkommen urimelig Tale, de fører over for det Forslag, der her er Tale om.

Til mange andre Bemærkninger giver Lovforslaget i den Skikkelse, det nu vil komme til at foreligge i, ikke Anledning; det er jo ganske klart, hvorledes Afstemningen maa finde Sted. Jeg skal kun meget stærkt understrege, at Behandlingen af denne Sag aldeles klart viser, hvorledes den politiske Stilling er i Landet. Socialdemokrater og Kommuniste finder altsaa nu sammen til at stemme om hinandens Ændringsforslag, og det er et naturligt Resultat af den Agitation og Vogten paa hinanden, som er de to ærede Partiers egentlige Politik — det ene lidt mere end det andet. Men over for det staar en Ordning, et Tilbud fra Rigsdagens øvrige udvalgsberettigede Partier, som allerede i Ministerens Forslag efter min Opfattelse var gunstigere, end man maaske kunde have ventet det — dette svarer nu i øvrigt til en stor Linie i en Politik, som jeg ikke skal komme ind paa ved denne Lejlighed —, og som oven i Købet er blevet forbedret. Paa dette Omraade har det, saaledes som den traditionelle Stilling altid har været, jeg tør sige for de tre Partier, der nu gennemfører denne Sag, altid været os overmaade magtpaaliggende at faa Arbejderklassens Parti — eller nu maa man jo sige Partier — med i en Lovgivning, som ganske særlig vedrører Arbejderklassens Forhold. Med denne Paaanvisning af en meget nær Fortid og den Nutid, vi staar i, har jeg Lov til at sige, at Skylden for, at man ikke her fortsatte den Tradition, som vi næsten var kommet ind paa vedrørende Arbejdsløshedslovgivningen: at gennemføre Forslagene i Enighed, i Samling og i Samdrægtighed, ligger alene et eneste Sted i det høje Ting.

Jørgen Jørgensen: Jeg anbefaler Tingets Medlemmer at stemme for de Ændringsforslag, som Flertallet har stillet.

Ændringsforslaget til § 1 gaar ud paa at forhøje Aldersgrænsen for Børn fra 15 til 17 Aar, hvilket altsaa vil sige, at arbejdsløse Familier, der har Børn inden for denne Aldersklasse, faar det Tillæg til Arbejdsløshedsunderstøttelsen, der oprindeligt kun blev givet, saafremt de havde Børn under 15 Aar. Jeg hilser denne Udvidelse af Børnetillægget med Glæde. Det er særdeles vel motiveret, at man støtter de Hjem, der viser Ansvar over for Børnene og bringer store Ofre for at hjælpe dem til en god Uddannelse. Rammes et saadant Hjem af Arbejdsløshed, er det paa sin Plads, at det offentlige bidrager til, at det ikke unødigt haardt skal hemme Børn fra et saadant Hjem i at fortsætte en Uddannelse, de er begyndt paa.

Jeg mener, at det er en afgjort Forbedring af Lovforslaget, og jeg kan ganske tilslutte mig de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nu fremsatte med Hensyn til den Stilling, Socialdemokratiet indtager ogsaa over for dette Problem. Naar man har en Fortid som Regeringsparti, som Socialdemokratiet har, og man i alle de Aar aldrig har gjort Forsøg paa at gennemføre et Forslag om Udvidelse af Børnetillæggene i det Omfang, som Flertallet her foreslaar, lader det sig nu engang ikke gøre, at man den Dag, et saadant Forslag fremkommer, stiller sig op med Overbud og vil give det Udseende af, at det egentlig er Socialdemokratiet, der er interesseret i at hjælpe disse Hjem, og os andre, der vil forhindre det, naar Sandheden er den, at Partiet aldrig, da det havde Regeringsansvaret, gjorde Forsøg paa at komme disse Hjem til Hjælp.

Ændringsforslaget under Nr. 11 kan jeg ogsaa anbefale. Det betyder en mere enkel Udregningsmaade ved Pristalsberegningen og medfører i den foreliggende Situation, at Dagpengesatserne bliver ca. 30 Øre højere end foreslaaet oprindeligt. Om dette vil jeg ogsaa gerne sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen. Det ærede Medlem sammenlignede Pristalsberegningen for Tjenestemændene og Beregningen for Dagpengesatserne i Arbejdsløsheds-kasserne, og det ærede Medlem sagde, at med de Dagpengesatser, der nu bliver foreslaaet, selv med den Sats, der fremkommer efter Ændringsforslaget, opnaas ikke det samme procentvise Tillæg, som Tjenestemændene har faaet. Men det ærede Medlem glemte ved denne Sammenligning at sige, at foruden det Tillæg, Dagpengesatserne faar efter dette Pristals Beregning, faar alle Familieforsørgere en Huslejhjælp, som fører til, at Arbejdsløshedsunderstøt-